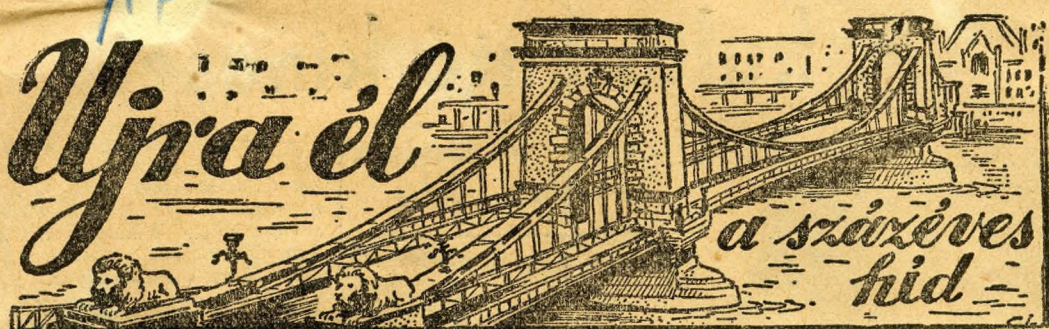

Ujra él

a százéves
hid

Pár percere a felhőrongyok közül napsugár önti el az újjászületett Lánchidat. A záportól nedves fémek szikrázva verik vissza a fényzuhatagot. Az óbudai házak közül hatalmas szivárványhíd ível a felhők felé s lehajló szára valahol az angyalföldi gyárkéményekre támaszkodik.

Az utolsó simítások

A Lánchíd két hídfőjénél a munkások százai dolgoznak. Betonkeverő gépek fűléstől esikorgással keverik a kavicsos masszát... Fürgén fulkosnak terheikkel az apró talicskák, a csákányok mély sebeket szaggatnak a föld hátába...

Nagy lendüléssel építik a feljáró utakat, amiknek egyik részén már az úthengerítő gépek löbbszárnyakkal adják meg az utolsó „simításokat”.

A pesti hídfő oroszlánja alatt elhelyezett emléktábla kölapjába Szudár János kövénök acélvésszője formál betűket. A felrajzolt írást betűzzük:

1945. januárjában a fasiszták Budapest többi hídjával együtt a Lánchidat is lerombolták. Egy hónappal később a győztes Vörös Hadsereg felszabadította a fővárost és hamarosan az egész országot, a fasiszták népi nyomó uralma alól. A magyar népi demokrácia négy és fél év alatt a háború és a fasiszták pusztításait jóváterelte, ezt a hidat is újjáépítette. 1949. november 20-án, első megnyitásának százéves fordulóján, újból átadta a forgalomnak.

Hátunk mögött zajtalanul megállt az autóból. Bebrúts Lajos közlekedési miniszter lép ki. Már is repül a kérdés az állványon dolgozó Szudár felé.

„Kezet rá!”

— Tehát 16-án reggelre kész lesz! — Mintha csak az előbb hagyták volna abba a beszélgetést.

— Kész! — jön a határozott válasz. — Biztosan készen lesz.

— Kezet rá! — szól a miniszter.

Megtörténik a kézfogás s már csapódik is az autó ajtaja.

Mi is megyünk tovább a hídon.

Apró sátrak maradnak el mellettünk. Hegesztők dolgoznak a talicskák. A pisztolyok csöve alól hosszú fűrtölkben hull a szikra és a Duna szennyes vizébe.

A híd magasba nyúló pilléreit armatúrateknők tucatjai láncszerűen futják körül. Egy-egy ilyen eknéből nyolc darab kétszázas égő ontja majd a fényt a diszkrét ágitásból.

Az egyik sátorhoz közelebb lépünk s megszólítjuk Schrik Antalt. MÁVAG-beli bajtársat, hogy milyen munka van még hátra.

— Ezek már csak igazítások erősítések. Három hete, hogy az utolsó szegecseztést elvégeztük, most a hegesztőknek segítünk.

Megtudjuk, hogy már csak a hídkorlátok megerősítése, festése és a híd szépítése van hátra.

Berreg a felvevőgép

Pár lépésnyire szerelik a híd pillérjeire a több méter átmérőjű hatalmas új címerünket. A munkások egy pillanatra rászegzik tekintetüket s már berreg is mellettük a felvevőgép. Dokumentumfilm készül a hídepítés utolsó napjairól.

A hídról lejjövet a baloldali oroszlán kölapján akad meg szemünk:

Újjáépült a hároméves népgazdasági terv húsz hónapja alatt. Hirdesse ez a híd is a felszabadított nép eremlékét, a magyar munkás, mérnök és tudós alkotó erejét és munkatendületét!

Már csak egy pár nap van hátra, hogy vasárnap november 20-án, a zászlódíszbe ölő ördög Lánchídon ujjongó tömegek mehetnek a nép felé s ünnepezzék a népi demokráciánk újabb dicsőségét.